

ژبانی شاعر محمد علی مه دهوش

مه دهوش

GOLDEN NOTE

ژبانی مه دهوش

insititut kurde de paris

محمد علی محمد هوشی

مؤیدانه که خود شعره که م و شماره که م

شماره که م و بیان که خود شعره که م

له ۱۹۹۲ رالتوسیویه تی بو عبه الرقیب

بانیان و دستمندی طوی و با سرتیوه کا سال ۴۷

با سرتیوه له ۴۲ - ۶۷

سهرای سلیمانی ۵۰

محمد علی محمد هوشی موالیدی ۱۹۱۹ بوو

ژباړنه کم و شعر کم و اشاره کم

دایینې شاعر محمد علی (مه د هوش)

په طبی ده تنی ضوی له سر رد او
عبدالرفیق یوسف

په ریز ماوستا عبدالرفیق د اواسی لری پور دسات لری کم

که دوا که دستم له خالینه که ما غایب بودی تمام ماوه یی

که خدم له ما له فایده بودی بندایم په دهی موه دهی میوه

شعره که موه اشاره کم لری خوبلاو بودی ده د به هر چوین

بود تمام به خدم لری بیک خنیا به به نادی (ژباړنه که موه شعر کم

و اشاره کم

وه هیتا په شکر موده له خا لیکای وادا نذیر که بیکه شکر بیکم به هیوم

نواد طوه یی دیسان بگه یی لکه واده یی کی واده کم بودی هر دتر

هر تا تر هر کس د نداد موده به شکر تیره له با صا اشاره کم که

له صه دیر بیکه شکر ماوستا صرف قدرند د اوم که چو هر د

مروه یی ده به لیم بودی د کله تا که ریتو ام میبه در

محمد یوسف

ایتر صفا حیا سی

محمد علی مه د هوش

دایینې ۱۹۹۲/۴/۲

شهر لوسیه موه رگرت د یاره ضوی له روزانه داته واکر دوه عبدالرفیق

با حیاضه که در آن سوی برهمنیه له خانه فروردین

۱ مینج خودی هفتید

۲ له بابا نه کافه ده

۳ هز بابویه تر له کور دستامآ ده درسی هز پیکان به جیا

۴ بود نژنده سی به رزاشی ده تیکو شانی کور د لگرن

۵ قام پارود لایله فدا

۶ کلاه خوانیم ریکی بکله ده به هیوم نوسنه نستان

۷ پیکه ترا بکیم یا قاده سا بود بایله تر و راوید هی ده کز درت

۸ بود چاپ کردن آیت موپاسی

۹ تکایه له م قوم سینه شد لاله - کله آیت قوایه

۱۰ ده بود ما عمارم بکله رده ده دیان موپاسی

آریانی سحر مجیدی
مد قویش

کمی ده له کوئی له دایک جویم

له پانزیس ساژر ۱۹۱۹ له شه دیکئی به نین مانگر نه مایول

ده تشرین به کم له شاری سیانی له گره کی سه شه مام

له دایک جویم هر چه نه ره شه کمی دیارسی نه گرامه

دایک بوئی گرامه ده مایوت مال له هه یوانان

نه نوستن ده شه خیره خستنا جور بوئانستان

هونکه نه ده ده مایوت نه بوئه بوکه مستی

خوار دنی نیاه لبگیری بوئانستان ده ره یوبانی

به نیی شاره کانو هاتور چوئی که نه بوئه اتوبسیل نه بوئه

جاده سی بهرد رتبه قیرتار نه بوئه شیره مایوه کان

هونگی رهیا کانو شاری لی هه شه به فر رگیسی نه گرت

له به رتبه هه ره پانزیسه ده شه خیره نه ضراب دانانرا

بوئانستان شه لک موصی قوئی نه خوار

بوئه لگرتن پاسید پانچا قوئی پانچه انا صو لیباد

لهه داوام مه دهوشی بزم باسی ژبانی و کلام

ژانیا ریانی بومنی نویسه

سویاسی ده کلام
عبدالرشید کوشا

وهرم گرت

۹۹۲/۴/۲

له روزی

چه نه چار داوام لی کرد باسی ژبانی خوی بومنی بنوکی

وله روه ها یاداشتی خوشی بنوکی بتر نه مهی بومنی

نوسی

که له پاریزه وه ووشکێه کر داوه لئا پرستان
 ئا کرابه هیت وه له موان پیویت ترقاوه رها
 بود که گزشتیان خوهره کرده وه له ئا و رونا و
 دایان ئا پوشتا بهرون دایان ئا له ئا دیزه ی گلا
 ه ورا به نیری گینه و ترشیات له ئا له ئا کوه بهس
 حلا . وه پو شه و گوره شی هوشا و له میوه شی
 سه شه و سور که هولا و وه ه ندی میوه شی تر
 که به که لاک ه لگرتن ئا هاتنا هک م باسوق و
 سلجوق و گرمی میوه کاک یا قه زوان شی
 سور که پو هواردن زستان و شه چه ره شی
 به کاره هه هه

insititut kurde de paris

۴
باوکم صوفی محمد کریم ۹۹ دیلان بہ ناو بانگ بود

هم صالحی کوری حاجی محمدی مصطفی تقدیر بانجا

له نه وه سی ۹۹ وه نه قیر سی سینه به سه - وه نه نه سی

به تیکانی زوربان له ده وری چه پی ما نه

به لام به گوئی به کی بود سین می وری سی ۹۹ حی زه کی به کر

کما کی له ایرانه وه ها قون وه تیکانی هم وه نه نه جونا

وه دایکم فاحم کیم م لا ۹۹ وه سی مه لاجکی

که تا پینه وه سه رینه کانی کانی که وه له شار بانجا

باوکی دایکم مه لاجوه له مزگه وری شیخ عبدالکریم که له م

دواییه دا به مزگه وری شیخ له تیف به ناو بانگ بود

له مزگه سه طه که سی هوام مرندان له خواروس سه سه تمام وه

دایکی باوکم هر لیمی ۹۹ نه نه هر لکی صی که له له مزگه

مزگه سه سیانی باوکم ۹۹ وه دایکم ۹۹ وه و فانیان کرد

۵
الہ خزانہ کا ترجمہ دیکھ کر زقربان شاعر برون و کبوت
سعدی ملاحظہ فرمائیں کہ ماموستا کا ماہ ان ہجری
۷۰۰ھ تک دہرہ رویشی (۷۰۰ھ) ہر دو تہائی
کھوشگاہ اس کا دن ۷۰۰ھ ہر دو تہائی ہجری
میں ۷۰۰ھ ہجری میں خراسانی نے شاعر
نارمان وہ خراسانی ماموستا (انجم الدین مہلا)
وہ مرزا نے خراسانی صاحبی ہوئے وہ مہلا
مہتری کا ترجمہ کہ بہ ناز نامی شاہو دیوان
ہے یہ افسانہ بیان خراسانی نے اس کا پیش
دہ ہجو کی دیکھ ہم لائے ہم دس مہ لائے کہ بہ نادہ
خبر ~~کہ~~ ذہ لیاہ وہ خراسانی ہجری ہجری
۷۰۰ھ انجم الدین مہلا پاریس آئے وہ چار ہجری
ہجری لہ سنیا تیا پلامہ ۷۰۰ھ

وه دايكي خويشم كه خزي به مه هه بو شينج عكري

هه ره داخر وه هه هه وه لاره سووئي دايته هه به

دايه خاهه مينه له هه وه وه چوي گه ر هه وه بو هه زم ستان

دايم ته هه وه به له هه وه هه تانا به ناو باهنگه وه

له به ره وه ناو باهنگه كه هه به وه تانا هه وه گه تن كه هه

تاره زايم به تين ته وه هه به هه هه هه دايك

كه تا كه به وه

به لاج له به ره وه هه دايم له ناو به وه له ناو هه هه

هه به هه وه وه گه هه له هه هه هه هه هه هه

هه لاله وه يا هه هه هه هه هه هه هه هه هه

هه هه وه هه هه تانا هه هه هه هه هه هه هه

بازگانی بادکم هم مود کاسب چوون له خوارترکی

بیردنا برتا بیده تن با بھیریم هامی محمد که دنیا سی

فسرته لاون ههچے گوئی نی نه داوه تاوه سی که دعو

برائری ترکی له شهرا که تا له میرا تا هه رشتی

چا کو میرا تن ههچان له دی کی فیوه تهی نزیکی سکیان

هه بر خوارانی هه لبر دعو

ده باد کتیم هه ربه ته داوه گوئی نی نه داوه ته دنیا

هزی که تارسی مود ده فرط شه خیس چوه

ره تکی هه مود تا و ده را ما تانی سی هه سه هه کاسنییا

رژاوه پیدی دیار چوه اجه که رژی تری باران چوایه

له پاتی چه ته گو نیه بیک کن دا به سه ریاد تا هه وه بوژمانزه

دایکم تالی ژور شه رم له که ن تا کرد که تواری فقی

رتی و سیک راگری له ده لا ما جوت بوچی تا که

یوشنہ حج کہیں پارہم تہا داتن بیان تہا گہ۔ روتہ حج

کہ سے لیتن تہا دا

جاری لاشیر دہ و لہ مہ تہی خز محافا بہ باو کم تہا ل

بڑ چہ ہر گرا سہ سہ عیدی کورم نادہ سی

باو کم لہی ہ لہ سہ سہ پڑ و تہا ل

ہو ر مہ تی کورہ کہ تہا ہ ہا تہیہ کیا بڑ اسم ل

عاصی لہ قلعہ ق فانی سہ پڑ و تہا ل

سہ کہ رٹ کہ مائی زانادہ سی تہا ل

ہو و لہ کہ تہا چل پارہ سی تہا ل

حاجی سہ عمری کورت بہ یائینی ہ شہ نہ با تہا پجیہ

سز گروت دگر چوار فقیر فو شکا خلقہ فینہ کہ سی

تہا ہیہ مائ دہ سق دارہ کانو کار بہ و ہ تہا کان

insitut kurde de paris

چگونه نیروی شایسته می‌سازیم

در ایام کم‌پیشی مشاهده می‌شود که مدارس و مراکز آموزشی مدارس و مراکز آموزشی

در وقت مدارس و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

به هم می‌پیوندند و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

چون که مدارس و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

به راه خود می‌روند و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

در ایام کم‌پیشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

در ایام کم‌پیشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

به هم می‌پیوندند و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

اما چاره راه مشاهده می‌شود که مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

توانند در زمینه‌ها و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

کردنی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

در مدارس و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

تیا بوسینی
به صورت سالیانه

به هم می‌پیوندند و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

به هم می‌پیوندند و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

به هم می‌پیوندند و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

به هم می‌پیوندند و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی و مراکز آموزشی

دگر د آییم هر رایت چون که بچینه نیته د کته بی هلو دوتی

ده په لیبیان جوده رگرم که خاکی بخت زود پییم له لاین

اداره ده بو برونه ده . په لام د آییم نه سیمیت ^{د کته ب}

دوتی من کپی ه لاس نامه ره تم نامه ویا کوره کم پیتی

په نه ره سفن تارساته ه لکی نه شان په خوینده داریو

ره د شه بیری بان قادت نه ره سفن . نه سینه شان

که د کته دت وایا بلی من پییم په نه بانی جاکه شانته س عده ده سی
تاج زود تر سگت زود دوتی

له هره لاس نه لا خورنا و ه بلی ته کتیبه د ه دده کاسر

خوینده ده په نه کتیبکی فارسه ساری د کته ساریب نامه د گولستانه

پوستانی فارسه سیو کتیبی فتح الفریح ^{د کته} د هره پییم خوینده

گم گم دده که بودم ده که بجه راده س زریاب ^{د کته} به شه د له مرگ دت

لاسی نه لا دگر گن فاقه قی یانا ناصخوتیب به دت بودم به شاکر

ضیانت : شه د سی بجه د سنی شه جوان هاترم چوسی مرگ دت کانه

سرفان قرا کرد له شاره لوه ده حق دیداره همانا چارم کرانده

له ناوه ها دت نه ه نه کاخا هم دت ش مسائل بودم به لام به شه

له ناوه نه قی و ه لاد کامل بودم

۹ باره ۲ به خود خود نحوه کاغذ

هر که در حال تهیه ده هفت گری بر اینی سر دست بوجوم هفتاد هفتم
که کرد ز قدری سه در به با با نیو اوزان لهه رافه شار به بر به در
قراغ تار سی سی نی ناد سا ه صوی سه در ا یو کانی ناد سی

کار بی چه ز قدری تیا بوم هر چو نادو ناسیا لهه ز نادو که تار
نادانه یا لیبیک یا ن یکلیت چه سده بی یا هفتاد هفتاد هفتاد
لهه نشده بی یا هله که نیکی هام تدمن کو تریک به بستن به
دکی هویان

باید نه نیادانسی و مین نادو دیو نوسا قوم نیارانه نیکی
به مانیله هم زام تار کرد به تار ه لوسی هم جار نیکی
داجوم به ده م نیکی ده داجوم ده تدم تار کرد

به سوردان خود چه نه نیلان یا نیکی دایدو
به گویره سی هویله نیکی تاور طره که بیوم لوسی تالده پاری
ناد کانه و تاور طره سی خوام تار کرده تانان که فیقه تارده سی

کوئی گریانم هر که سه ده تار بیارند تار گریانم
له ده تار سی سه هم تری تار بیوم زده لاسیک له بیست سه سه
به سه رور حانیله ده ده ستاده لوسی بیوم رط له بوز تار گریانم
به لام منی تو انکم تارده سه بی بود له بوز تار بیان نه ستوانی سه لاسی بیوم سه

ناوی ماموتایانی ←

insitutit kurde de paris

دای ←

تاریخ که در این به هم هر شهرم را چه در مشیت بود
 به نام ما و ستاینه کی کوردی مندریم بود فارس را انباری ۹۳۰ با درستی بود
 فدرانی نادرسی بود به درامند اینار با نیک بود هر لایق
 ما و سالی ایران بود که نیکو پیش ۹۲۰ بود که هرگز کسی بیخ
 و لایق هر دو لایق به هر دو سال لایق ما و ۱۰۰۰ در هر دو تا بری
 لایق که بشود تا نیکو ای که ایضا تا در نیکو و لایق
 در کتب با ما و سالی هر نیکو لایق ما و دست بر نیکو و
 به لایق که سیان و در نیکو هر دو نیکو بود
 تا در هر دو تا و چای کرده کوردی ما و لایق ما و لایق نیکو و
 به تا نیکو تا چای کرده کوردی ما و لایق ما و لایق نیکو و
 در کوردی که نیکو تا و در هر دو لایق ما و لایق نیکو و
 لغوا دیار نیکو لایق و یاد بخاری لایق

۲- سکه هم خواهم بخرم و بخرم که هر دو دو شهر بمانی بخرم

که در نیکو نیکو دار نیکو ما و در نیکو که در نیکو نیکو
 در هر دو نیکو نیکو نیکو نیکو نیکو نیکو نیکو نیکو
 که هرگز کسی بیخ و نیکو نیکو نیکو نیکو نیکو نیکو نیکو

در این کتاب که در سال ۱۹۰۶ میلادی در پاریس
 چاپ شده است، به بررسی و تحلیل وضعیت
 اقتصادی و اجتماعی ایران در آن زمان
 پرداخته شده است. نویسنده به بررسی
 علل فقر و بیکاری در ایران و
 راهکارهای ممکن برای بهبود
 وضعیت کشور پرداخته است. این کتاب
 یکی از مهم‌ترین آثار اقتصادی
 آن دوره محسوب می‌گردد.

insitut kurde de paris

کتابخانه

لای کا کہ ملاحظہ فرمائیے یہاں سے کہ پکارے زاہد کے تہہ و اوس ہر ہر

نہ و شہرہ دا کہ کہ تہہ و اوس لڑوہ رگرت گہ تہہ و اوس

لڑوہ رگرت لہ پاشا ہدوم تہہ و اوس تہہ و اوس زاہد کے تہہ و اوس

بڑا ہوندا ، کہ شہدائے مظلوم تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

ہم ہر

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

لہ تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

شاگرد تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس تہہ و اوس

Handwritten text in Arabic script, top section of the page.

Handwritten text in Arabic script, middle section of the page.

Handwritten text in Arabic script, lower middle section of the page.

insitut kurde de paris

Handwritten text in Arabic script, bottom section of the page.

له شیبوی فدا کولوږه بیدار شیری گوزاسان دانیم و تارام لوی هات
په شپا که مضم ، من بومم به زه خیره ی شیری فدا کولوږه ی
بویا تار ، تارده ی شایس باسه علام کچه په شپه که بیدار

نابره دله که بیدار دانه نشت ته لڑقی هوی لوی ته زده
ایستای شوی کردو ته ووه مالکی کاسایره مناسی که دره ی
هده به تیکه لڑمان به واداروه

له م دوایید د ایستای شوی موت له سایه ی قوه من بومم
به شاعر عی که له یانوس د لڑماناسی قو نییم د لکیر ناسی ؟

پنجاه شوی ووشی من له م ته به نه واداروه له رپی مانده دانه حاتم
چون تار خود صلی بینودره به لام من تار ایستای شوی هر ده رح
نه ختوه تار که ایستای پیر ترو ووه دره موت تم

هار تارده نه نه نییم که له پارایان له دایک بوه و هر هوه نه زده
و ایستایه سیمانی

به ۱۵ آری ۱۹۴۹ بود که هه ئه پهلیم هه لپژارد، بردهم بژرگه ناسی
شینی که سه سه تاکی هه بوه

به کهرتقی تو بینه دارم عاز هه دل ته بی هه پهن

که تو ره هوت نه بژا بژانو ده ای ده ردم نه بژا هه پهن

خوا لینه د ش بوه بیره میردی نه هر هه ژا راده که ی خورینه ده

له ته نشتر هه بیه ده د اینام ده پیشانی دام که ده ای به کاسی

تکیت نیه به لایم هه ره که می به سنه کرد دوستی چاره روانی

بینه دنت لای تو کتی هه ای دام که له سه سه شرد و شنی

بردهم ده فوئیر یاره بینه دات ما که به به جه امی ژانسی

چاگر بکا د پلا می بکانه ده

به کر که باسیه د سو فیزی بیره میله نهاده بوه که هه ز می

نه کرد یاره تری لاری هه نه سه نهان هه ات نه ات

د لیکادی بکا د هه سارد بکانه ده له ده سوده که شهم

پژا بده پهنی نه ده تم محاشه روده نه له ور فژا ده بوه

به فوئیر بیکر فوئیر هه پیره میردی نه هر چاره ربار که شهم

پژا بده بژا چاچ له ده نشینه هه تو چینه لیکر نه لوس

چار بکیان له شریکیه فوئیر سیچم

insitutit kurde de paris

مه ههوی و ١٠٠٠٠٠٠٠٠ قانیع

مذکب سنبله

فردی در سدری بالای زکولفر تا نوزاد او

به سر زکولفر که دریا پیچیده زکولفر چینی استیبا بود

تا ساله که تمام شهرم تباه کرده و قهری کورت با او بود

پیره قید له دامینه و نورسیبوس در رویه ایستار پرین با او

و چهار کیستی که شرفی نه در زکولفر تا نورسیبوس
هر دو کور دره ختیگر که دیگر و کور (خانله)

پرت ده زکولفر هم بود گپاش به هاری به پرا چور

پیره قید تاو (خانله) به لاس فویدا ترا که شیبور

له دامینه و نورسیبوس به در هاش تاو به هار هاش

قوش سجده داله کورت قوش پیره

چار کیستی له زینا باس قانم کور پیره قید له دامینه

فوسیبوس ره غنله کارس خواهر مگره

بچه پیره قید له پشته تره

قانعیس له ووا ای و نه لام که قزیده نورسیبوس

پیره قید خواهری خوی بداته و

کاسه کاسه کارد واپ لاته و

له موقوره و نه پیره میرد پتی حوتی تو تا توانی پیره به

شاعر هادی شاکری که منته سدره به پیره ندیم به شاعر

کافه و نه کرده کرد

شعركم خورس پوز بيزارم شيخ صورا زمين فو حليب

وه پيشه شكم كرد تا و شيوه لاص دام و ده هاتوه

چو خان گم رم بود هه ريه كه مي مشد ريكه بيه كنتر بجان تم فحيس

كرد هم رود مشوه كه و ته فويه كافيتم له بزرگي دوه در

يا توي دلانا فوميه و ته ده

هروا چيزه كرد هه هه به هارم داناه بزرگم بوا موه ستا

ز يوه ر له هالي مشوه كه فو ندي بيا كايان صوا بنور

چيرو كه كه ر بيه سزه كرد و له گز به نده شريكه فو بزرگه هاتوه

فايق ز يوه رس كوري ده چه نده مشويك هم بوز هه شوه گز

مرديان به ناميله ييك وه چا بيان كرد

وه له گز موه ستا فايق ز يوه رس كوري هاتوه چو ماما

گرم بود وه بوم به فو يار هيزانده كه يار كه موه ستا

ز يوه ر ايشه بوا تا ناروم به مشوه ده عزا ييار د وه كوه

تا كه هه چو موه ستا مه ده هوشه چه گز دكتر بكم بوا فو شوه

مه گز نا كم فو اموشا وه كارك فايقه تا گز مه شوم

پيشه فو وا بوي هه زده مه فطام وه جار تاييه فو بوا شوه

زه هه زده فو گرم دوه لاص دا ييه ده

دینار سقرتیکر تا هوانم نه فعیس کرد

وه تا نصیتم نه دیوو به دستره هوانم پی ناسان ده
ده لامی واموه

که دستم نام شاعره هانم ته نه کانم وه هر دی ره فندس

لری گرتیم له گو قاری که لدره دا پیه حیدله شینا

له سرس کرده له سائزس چایه کانی هاتره کورس

مفوه له روتنکامی شینو کجوسنجه کور قاری

گر لوتو دا هوانم سزاوهیم بلورن کرده وه له به بیانته دا

تاساگر به پیا لور نو سره انیان بیان نام به تاییه تی

نوسره کامه کمان وه فله لای کور به لام هارته نه

کانیم که ضرور دره نگر سردانیان بیان نام فله لای

له وه نوسره کامه کمان نذر بیان لور هینان

له مشنه کانا هه هرو دا نجان به به کانا به و پیا به

که پرتوله مشه هیسته به رده پلویر هیسته

هیچ ششیم چون نادر را ما که - ه دینتایر دیار را کراوس

تعالیه بر ما یاله که زن رود دارمیک چه به بنایینی یا به بسن

که سدره نجم را بکشوی ، به لام جارس و ا ه به هه یا لیک تازده

به سدر هادی که به ستر کم نی تا گزری و تا هجود ر ص به سیک

تازده که به سیک که به سدر رود دانه که هه یا ن ل که گز

رود داریک نزیلیت که که گز تازده م

لهه ر دژده ده که سدر دین شرم که و تواته سدر هه زم کرده

هادری بیک به هره دارم به بن ل ه سر ده می و او میا پیره میز

و لری که مال با پیره ده زیره رم به طایستای ختم داناده

وه هودر جارتیک تاد به ناه به خند که طایستای نجم الدین ملا

که مستند و ه یکی شاد بودم

که خوام پیر بودم ایشم به هادری می تازده ل خوام که نجم تر هه

تامله سیرانی بودم تادانه ی ز پانتر هاد ده صم بودن

کامه ران هوکری ، کاکه ی ه لاج می می عبدالله منه عم جهان

مبار پاشیری هادری می هه می بریم بودن

که چون در پیچیده بخیزد، ۹۷، ۹۸ و ۹۹ را در دستم هم می‌نویسم لاکریم
 بود که ۹۸، ۹۹ را هم در دستم می‌نویسم و لاکریم هم در دستم می‌نویسم
 همیشه در دستم می‌نویسم و لاکریم هم در دستم می‌نویسم و لاکریم
 پیره می‌زد به کم ده دستگرا می‌نویسم بزو هم در دستم می‌نویسم و لاکریم

و لاکریم می‌نویسم بر سر و ده دستگرا می‌نویسم که در دستم می‌نویسم
 ذکر اوصی به همی در دستم می‌نویسم بخانه قالیچیکر می‌نویسم و لاکریم
 به پاشه پیره ۱۰۰ چون که هم در دستم می‌نویسم و لاکریم می‌نویسم
 هاتو بیست و سه می‌نویسم همیشه هم در دستم می‌نویسم و لاکریم
 له به بخدا تر کرده و در دستم می‌نویسم که در دستم می‌نویسم و لاکریم
 کرده و دستگرا می‌نویسم در دستم می‌نویسم و لاکریم
 میان دام و کوه دستگرا می‌نویسم و لاکریم
 که خندان و دستگرا می‌نویسم همیشه هم در دستم می‌نویسم و لاکریم
 خدایندار کوه می‌نویسم و لاکریم همیشه هم در دستم می‌نویسم و لاکریم
 که هر دو از دستگرا می‌نویسم و لاکریم همیشه هم در دستم می‌نویسم و لاکریم
 ده له پاشه پیره ۱۰۰ که در دستم می‌نویسم و لاکریم
 نه دام می‌نویسم که در دستم می‌نویسم و لاکریم

بە هەرە

کە دەستەم کرد بە شەرد و شەهەرەم کرد کە تەنیا بە هەرن بە شاعری
 بەسەر نەید هەردە هەردە بە بەرێک شاعری تازە هە تازە هە تە چەتە
 بەر بە کە لاک نا مینا مینیش کە دەتە هە تە بە شەین هەردە
 بەسەر نەناردن بە بەرێک بە کە تە بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 کۆرە و کۆرە تە بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 کە شەرم دانا کە بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 بە دەستە هە بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 دە بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 سەردار کەش و پاشایەتی بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 تە بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک

بە شاعریک لایەنی تایبەتی هەردە هەردە هەردە هەردە
 هەردە هەردە هەردە هەردە هەردە هەردە
 کۆرە بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک
 بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک بەرێک

ده مودوی له ده رهنی سره شته دا ، له گه ل ژوره شا هه رهنی
نما گای له ده هیه که جهان هه رهنی لایینه نیه که هه رهنی گه رهنی

له پاره ژوره ژوره پسته پیوسته به چو نیه تی هه رهنی ده
هه رهنی ده رهنی ده کوه ملوانکه رهنی ژوره نه به پسته رهنی رهنی

سه ده کیه که رهنی رهنی بران نیته ده لیه ژوره رهنی هه رهنی که
ده رهنی نه پسته . پسته نه پسته تا نیه رهنی چو کاس پیوسته

که ژوره تره واکه چو رهنی نه پسته که هه رهنی ژوره کانه ده پسته
ژوره رهنی له پسته که هه رهنی نه پسته له دوا رهنی ده کوه رهنی

سوده لره ده رهنی خردخانه چو رهنی که هه رهنی
ده رهنی که رهنی دینه به رهنی . هه رهنی چو رهنی

به رهنی له مژمه دایره هه رهنی له هه رهنی کاسه
پسته به که رهنی چو رهنی ده خورینه که رهنی

پسته جهان خردخانه که رهنی هه رهنی له خورینه
ژوره کانه ده له کاس خورینه ده هه رهنی له نان ژوره

له کاس ناخو خورینه و پسته ده هه رهنی له که رهنی ژوره کانه ده

تصرفه که بود فرمانده که

به دستگیری ۱۹۴۹ سالانه خردگیت بودم به تصرف و ... هر و ...
به و چاره رسیدی به برگرد و ... که هم کرد و ... به کارش ...
زانیوه. هژون هیتیم به تاسی هوانوزی در و ... کاخ ده ...
مژی شادمان بودم. هر و ... که ... که ...

ایش کرد و ... که ... که ...
له سالی ۱۹۴۹ دا ... که ... که ...
به تاسر به ... که ... که ...
بیا ... که ... که ...

تاهوم نو ... که ... که ...
تاهوم ... که ... که ...
که ... که ... که ...
سزا ... که ... که ...

دو ... که ... که ...
به ... که ... که ...
به ... که ... که ...

به بخانود صرد خایه تی ده سیکه با لای هله به له خوه شه و سینه و
له موه و کا تیکه . باقره خانن شوره کاخن عا دروه و داواندین
به بهر ده عا را به دروه و نا . جا تا که - فقام له روه داده که تر

زیاتر ره یسبام قام به هدی تا نه یسه ده بوه
و سینه م هله سته کاخن به پیز جی ده هله یان زیاتر بی

له وانه به با به تر ^{فام} که نه نیاه م سینه که هم به به

به به سنده که شوره که ن . به به و تراون ^چ یا یا چه نه به به تر

چیا جیام که ما کرد و نه چه ^چ به به سینه و به سنده

به به که چه و شوره بکن له ^چ تیک هیا و

insitut Kurde de paris

له سال ۱۹۱۱م کله دس مه شهيد کاشي بود له فرس له کله د آييم

هزوم بزه له بجه که رمس په هار بود مه هز ايز تار و ه ولس له و به يري
هوا نديا بود هر له ه يائي به ته دم ۷۷ سال بود اتا فني لاديو

تاشي به هار له يکس دا بود هر ايواره س له هه ر افخ شار له سدر کانيو
تا دنيک له سهر هس تنيک واده نشيني کور ايوان ته پست

له وس ما هوسا يه کي که هل بايريم نامس وه چه ند لاديو بکير سايماني هه کور
کامه لان موکري کم هه يکسانال تر بود هونه ر دوست بود بلام

هزي به شاعر دانه نابود له که لي هلسر اهري هه و کله لس من مسوايله
شاخاد کوره کاشي هم به پاشاو چنده هادري يه کي نيسه و ناسون

به روز له چا ايخا نه که س هه هه س هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هه روا ما هوسا شاعر (ناطق) هه هه پي امان به راستي هه

مانگي له ورن بودم وه کو له و يکي هه هه هه ديساره به ييم
چير نه هسزاييم دانا باسي ديم نه کاشي هه له بجه هه تيا کرد بود

لا د سا که تصور تراوت گويم نه ده دايه نه هه س لاي هه هه
ده هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه

که ره گري پاشاو کاشي نه ما که
هه له ندي کور له هه هه گري بجه هه هه

رئیس میر محمد له پاشی میرزا رضا

محمود زنی عمرتغه له کوردستان

خواه باغی حیرت کانی باشقان

بم هم شتر دلی خوردن له سردر در جهان

بلا نوبه رامی باغی نوردانه

له و ده شتر حلقوت همه تکرید طمانه

نوادار شتر هم لپه ستم که م به تدر و ده تنی له به وجود که چه استقا

له له خود حد نامه به تیکایا یادنی گوته به نیم نه که و میداره یاد

بیری نادمه یا لقا پانسی هر نام این و زه م قواد به میسند

بخوانه کانی ده در دو به م قوادیم به ماکه و میداره

له که ریح و ده تاض لادری

هر طالمه بران میخونید با فله کاملی هوار با هوز بلکیانو

هوار با طر نه لیا به فله نادمه یاده ناصحی زینیه و ده ۹۰ که

خه که کرد ستا نیشی نه چو صایه هر له به رفاشری نادمه میانه

که در ستانج به چو نه ده هلیک نادمه هر نه که له دیکنی سر شتر

کاکیم له سه خود هر خود هر تکیه و ده به

همه سالیک تا ایستای هیچ مه برانیک نه چوه که به فیزانه و ده چند

مه برانیک تیا نه کرد چو ده فله رنگیم بلیم ناکه خرابار پی مه نام و ده دم

بست به پستی کوردستان بگه ریح و ده نه و ده میانه تا

نام دیسی سیرانی نه ملیه و به باره و فله لکون خط میسی که ده و ده و ده

په بهر و گرون دا ديوه هر چه هم رسوم و مينه ده خرابه

د وده هيد جو او د لگيره که دا خه پوه د تر که ر ورون

نه تر ي پوه که له لويه ست هر صورا پير مينه د کارايد

علم تا قه ديره له ۹۶۰ دا فو د سيجو له ۹۵۱ دا کورن انجوه

له ۹۹۰ دا ديان فو سيروه

insititut kurde de paris

دو کاظم دانا بودم به ده ستیای که با نود شعر
با نود شعر بود که ده ستیای که با نود شعر
ما دستا خابت بر آن که در خایق ز بودر کاهه ران سوکری هر دی

ده نادر شاعران که در ده نادر شاعران
ده بود چو بیست و سه هادیتم نه عوفا قارود روضه نامگانا

شصت و نه نود و سه که در سیاه نه صد تا آن که شصت و نه هادیتم
هر چه در ده هادیتم که در ده هادیتم که در ده هادیتم
که به ندر میخانه توند که در ده هادیتم

بودم به نادر نام که در ده هادیتم که در ده هادیتم
بودم به نادر نام که در ده هادیتم که در ده هادیتم

که در تر تر که در ده هادیتم که در ده هادیتم
هزار و ده نادر نام که در ده هادیتم که در ده هادیتم
خدم نه کرد، چنگ که در ده هادیتم که در ده هادیتم

یا هدیه در ده هادیتم که در ده هادیتم که در ده هادیتم
فغانی را یکی پرری توان به پیده نایب و پیده بیان هر چه

زیاتر که ایستاده کردی گوازه بی کسی میزده هم هر چه بود که در ده هادیتم
ها و پستیای نیا که در ده هادیتم که در ده هادیتم

گو گزارد شایسته بیرون ده نادر نام که در ده هادیتم که در ده هادیتم
تو بود که در ده نادر نام که در ده هادیتم که در ده هادیتم

له خبره لاندې ویی په پیدا خاوند بودم هر چه ندوده منی
 لی نه گرتم ، له راندی ده فضا یان لری تا گرتم طایفه هندی
 نهایت زیاده ، هیران کوه - مصیدنا کام له گدال قاره شرا
 لایه نگرم ه بود ده کوه فضا لری هیران دین کاکه بن کاکه یس
 ده زده جاری شوه کام بدی - ه یس ته رجوم کراوه
 له وانه چیز عارف که مال هیران هیران - مصطفی نه ریجان و
 محو بدی ده لایه لری ، نیازم هر چه تا و ته رجوم
 یوه بیانه بگرم به نام لری

هیران بودم به خدایاتی شتان

ده کوه دتم دو کمانه کم بودم به نشسته هیران هوند
 هیران له و سانه دا که عیسی به یاری مندی فضا لری هیران
 دیرانی عرضی دانا بود هر چه دتم هیران نه برای رایشی
 نه کرد می کوشتم به نه کردن هیران هیران
 با بگر کرد بوه سرا به تدهوی عاوه ی در کمانه کم بونه
 نشسته هیران پیاد فرایان ، ده هیره شایان لری کورم ناپستی کراس
 خراب هاتپود چوم بکات ، هیران به عاوه چاکوه خراب

له دو کمانه کم ته کینه هیره
 هیران له و سانه دا عاوه شایان هیره به عاوه شایان

و من بعد هر روز کم و ده ششم پن بناشین ، که گداز تا و
 براده ره هر دم بجز زبانه می که در قوسا بخانه بدی ده روز
 تیار شود تیره . نهوش با سر هر دم کرد که عینش قایم در
 دو کانه کم پن ، دا بخا ، نا هیدیه خاطر دستش نه است
 نه بر هر دم نه مشتری بجز پنیداناکم نه تپه رشی سر
 خدمت بخورنیز ، هلاشم پیشه کی پارچه بکرت لا عرو در دم
 هر که کانه عرو هر دم مشتری عرو تا نا بخا هات
 نه کو عرو دست نه که نه عرو گیت سر سر خدمت بخورنیز
 سر نه نه بود نه عرو عرو نه عرو نه عرو نه عرو نه عرو
 و جوان نا بد عرو نه عرو نه عرو نا هیدیه سر نام بخورنیز
 نا عرو همیشه عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو
 و نه عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو
 و نا نا ده عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو
 عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو عرو

قادر جوانیایندس که کاری نمی کردیم له گه ل جوانی سرگشت
جیام نه کردو ته ده . نه که تو دم دادی خدا شد میتی نه کی

داده که نیانوشتم بودیم

له گه ل قاده شازدر دلمه پر بودم روه خورش بودم . به درستی
تدم خم هذگری دهم ته قید کوار در به نام بودم . لاگر نه بودم

همیشه له گه ل و این ها و ته دتم کماخم بردو ته نه .

گه ل نه جبار دلم بود که کسی لری دادی له وانه شکی کار بیان نمی کردیم
قاده نه دهی که له بریم بیگانه بود خدیار شتر مسووم بودیم

له دیوانه ده رگرتون د جاده می شایان باسه خد شد میتی

هر چه نه ده صد پریشی بیایان بری در نه انجام بری

هر چه نیک بری خالتیک هر چه جزو دیگر هیچ گومان نیاید

خوش شد میتی سرد نه کردتو تا بری به که سر شکت کما خردن له بیایا همیشه

نه که هر نه درم شدی بوس می ای به شکی سوز نیک له هونه رکا مایا

ره تنگ ای دانه ده ا هاران نه یکم هر چی خد شد میتی هذگری کردن

له جوانیای بود چاو له هر صود در چه کانی تر شایه سرا به نام

له دو اییا نه ده تنگو چه له خانه ده رده کورت که له پتیه ده نه خرد بودنه

میکنم چونکه هر چه زود در دولت مندرجند به تمام آنکه سایرینند

فردی در دولت مندرجند که می‌تواند از این طریق که می‌خواهم بدین

به همراه فرزندان من که در این راه بود به ناکوئی که به این فیضان کند

که به این در دولت مندرجند که تا جایی که می‌تواند به این کاموان بند

علا که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

به هم می‌رسند که به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

به کولیته

تمام فرزندان این تمام راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

و تمام این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

در دولت مندرجند که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه که می‌تواند به این راه

ماست هیندا بهم دوسته یی کار زور دتا د بودم که بوم

دهر که دست که کچه که خدی له من لاری می ند جون تا چه گرتی بوم

لردلا ره درایه مه به خدییره وه بوم دست سبب سوسو پو خورا

که ایضا هر دو کراون به خورسار نه گرتن فالو سناتر پیکه مستخوانا

هر ساو بیرون سناتر باشخان پی گه جود فواله به لا به دو دریا کا

ایضا به سواند

بیمه ده سر خیزان که ی خورم هیانم دوزی بیرون

له فرگرتی شیخه لام له گرتی کانیکا که به بودم پو نوزی سه یی

حائیکم تا کرد نه در او سنی مزگرتی که ده سنی کچی تیا بود یا له سر

گوشواندی به ربانده به یا له به ره لافوه به به جادم تا که دستن

به لام ده به سه فدیورن ناردم برسیان کرد و تیان له واند

که ده که این خورای پین کراون بورد کچی فالو زایان

که ایضا به ربانده هر به گه را نده یان یا نکلایه نده و ته نیان

بچه که یان طوط ناردم خورای پیند ریخت که دستین و هینام

تا که هر به دگراسی نه مینیا به لام به درین ایست باینی خورای ربان

تا ایضا تا خورسارن له نه کتری نه دیره ، بولته مایه و قی نمازارا

ترم نر لایون له بیه به دو و سه ده نمازارا نه داوم که بیه بیه

دو شک بوم ، بوه به هدر تا م دله که ره عطا پارا به یی

تا آنکه در آنجا رسیدیم و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

که شاید آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

کمی پیش از آنکه به آنجا رسیدیم که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

و آنجا که هر روز می‌رفتیم که آنجا رسیدیم

کردم به خانو به یاره ر قه رزی مکارا هر دیاندر ده دره
 بهری سالی ۹۶۴ به هژی ری به تنواد اما زاده و کاسه به تن
 دای کرد که ۱۰ قوما شانیه که به قه رش کریویم به قسط بلایم
 کرده وه به قه رش ی نیش مه ریشوین داو یاره که بیم ده سینه که ندره
 یاره م به خانو به سو قه رش کرد وه که نه هم تا چه به به به
 هر دیان تا یانکه چون مودس تری می چوه سه و آکه و قه
 هر دیان خانو که م خورشیده و دام ده به قه رش ما
 تجاره تری که روه روه و حرم ها چه به کانا به سیانیم به چه
 هیت بیوم یوا بندا هونکه که هه مان کانا مانا کانییم
 که به تنوعه رادسی دانکا بیم قه رش ارینه وه و بیم مودر ده
 و ز رده له دانه بود ه ر شیت بیم به لازم و و هم به ر نه دا
 م که به تنیم یوا بندا تجاره کورده کار سیان که دافتنده
 به تنی چورنا به سایه تی سردار وه هم وه داتاشی روه
 یاره می یان دام قاهه ز قه رشه کار به یزایان یوا راز
 کردم هه سام وه له لاشه وه به صه بهیره کانی کورده
 زور و می یان لر گرم وه یاره توی ها به به نیان یوا به یانکه یاندم
 به سایه تی دکتور کز المودین و حوری م لاکه بیم

د میان مشتری نه کاض سبجانی زواریارم گری یان دام
 خیزانده که موو ماله که میان به در تیشی هلا شده بواره وانه سی بعدا
 مردم فریاست له هم توان ماموستا ز کبیره سی کور سام سماخا
 زو ره هه تیلان نوان

به کورتر له به غذا کاروم کاسیم باشی بوم خوامم گرتده

مانه کاسیم کاسی زاننگای هه زده سه یان تداو کرد

که رایزده بیا سبجانی ۹۷۹ ده تارا نون تریشس دو لیم ووا

بر که پشتون با خود مالا کوی له قدره ارس و زنگار بومین که

ایتنا سانی ۹۹۰

insitut kurde de paris

سال ۱۷۸۴ میلادی سالیانی درست کرده بودند
 میرزا به پایتخت خود می‌رفت که در آنجا به گوسفندی
 حافظه‌ها را داشته است که در آنجا به

به ایشان و عهده زده بود که در آنجا به
 ریزه شده بود و به گوسفندی در آنجا به

شاید که در آنجا به گوسفندی در آنجا به
 به یاد آنجا به گوسفندی در آنجا به
 و در آنجا به گوسفندی در آنجا به

اینجا به گوسفندی در آنجا به
 فوساوه و در آنجا به گوسفندی در آنجا به
 از آنجا به گوسفندی در آنجا به

گرفته گمانی که در آنجا به گوسفندی در آنجا به
 مترا هم می‌باشد به گوسفندی در آنجا به
 به سران و اینها به گوسفندی در آنجا به
 به گوسفندی در آنجا به گوسفندی در آنجا به

که کم بخت اسکادینز و کمانی ۴۴ کارینن ژوژ بیان هم پیر لردان

سرد که و قوون ۲۴ شد خصی تیایه پوژ شان که نه هینه

سرد که پوره کانیان قه تا یبه تر روژای هوار شد حران و ایتقا

و اد یاره فراوه ته روژای هه پیز به هوی خروان کاره کانه وه

ژنان هه ریه که ی پوره راریک بیان پوژ نیایه ها

به نام بانگه هر هه هدی ۳۴ ژوژیه بیکر عمر توته هوی وه کو

بادار س، له رزه دتا، سگ نه پورن، نما و اتس پتیک گه هیتتی دلدار

وه گه تر شتر تر جاران که رفته نارسا صیانس هه هوی باهو

بیستان بود له هه هانی کاتا لواران پوره سه پیران پیاده

لوان هم کاره هه هیران ۲۱ بافته تیایه پوژ بیجاگه له

هه نه با هتیک که له زار شاره بود وه کو کوه هه پوره بیکر

که ایستا بوته قوتا پنجانده له نژایر گه ره سی گاه رانه وه

که له پیا هم کیندی کاره باد عمه له شریکی لردان شراو

بیجاگه له هادینسی هه ران شاره نادره که شیره له وورده

کارینه وه له نادره کانه کارا گه ره ک موددی لردان وه رده گرن (۱۶)

نماد قدیمی شه هساند یانورس پیاده ها کان پورن بیان

(۱) نماد کارینه لردان نادره بیجاگه له نادره کانه پوژ گه رده هه حام پورن

این گورس و راه چرونی که بر اسلام کردن فی حد لکی نادر هر که

ها تون بر ۱۹۲۷ رو سه هید کراون

له سانس ۱۹۲۷ دا ۲۱ هر که دس تیا چوه ایجا که یستونه

۱۹۹ هر که دت هر که دس هر که دس هر که دس هر که دس هر که دس

ابرا هم پاشای باپان دستا کردوه له ۱۹۹۱ دا

که را پد رینه که یکه گه یستونه ۱۹۷۰ بوٹ ماره س سوات

له کور دستا تا به تا بیه لک لک سیران دا هر هو سنی صرزه پیا

دوو تدریفه تر تیا به که یکه کیکیا ن پری تا تین ~~له~~

له قسه به ندر [تادی تر پری تا تین [تادی م] هر یه که می

هر نه هر که و تیکری ته ر خان کردوه [کلیان تا] و [تد تیه]

تا مانه تویین کوا بودنده و تا و هر یه انه به که مده به و

تدریفه تر ن وه هر ندی له و پیاده می نیسیانده که مردون

له هر که دت می کویان تا بیه راون وه پاریز راون

به لایم که هر که له که کاران مسیانیان چوئال کرد هیدون به

له له سینی دوو که نه تری تیا بود هیدو له که کاران

ته لا هواران من سینهایی که تا به امروز هم در کوردها
له نام و لاتس با بازا که هر قدر هم سوار می شود که بیشتر

نه نه هر که در ده ها ده ها نادی و کزایی ها را می بینیم چاد
بر او نه و لاتس ندارد و لاتس و کزایی که در ده ها فتره ده ها

با بان له سانس ۱۰۷۵ که هر دو له داره می تونه ده که
تا در هر چند دهه ها که می تونه در تانک له که نزدیکه ده
دوره ده له سانس ۱۸۸۰ گواستو و به تیره ده بو

تا لا هواران ده برایم پاشی با بان له سانس ۱۱۹۹ که هر دو
له قدره هواران ده گواستو و به تیره ده بو که هر دو

له ده تا که تیره ده بو هر دو سانس له می تونه ایستاد
بنیات سواره بو هر دو له سینهایی که در دست نه کزاه

علاوه بر ده رده ریکه ته فلت و فراوان سواره تا ده تا در هر
بچه سواره و قدره دافو با زبان ده زهر سواران سر ده که
ده سوار کفر و هر دو

نوسین شاعر محمد علی مه دهوئی

وله باره سی زبانی طوی وله باره سی سلیمانی ۲۰۰۰

به دهوئی طوی و نهام رانه به داوه ته

عبد الرقیب یوسف چونکر لسه رد لوی

عبد الرقیب نو سیویه تی له پیشه وه فاتیو تی

به دووئی سله لسه به لکول سالی

۱۹۹۲ دا نو سیویه تی

وله ۲/۴/۱۹۹۲ نهام نو کتبه دایه

عبد الرقیب

له روسی دیکام هاقوم هلاشه و مام شوئیندن سیرانی که دجهوه

صدا ریگای بازار و بازرگانینو هاقوم چؤل نامه ندی

دیکام گانن مامه عبود کو ههبلود که کورد کو مامه طور

وه به خداه تا نامه پری بخلاق له به صر و مامه کان ترسی باشه

وه له مامه زور بینه وه بیه تها مامه که کانن ترسی کورد

له ایران

بیه بیه که کورد له مامه تا مانی هه مامه مامه مامه ده ست له

مومین باد و با پیران هه مامه مامه مامه مامه مامه مامه مامه

دور که به ده مامه مامه مامه مامه مامه مامه مامه مامه

به برای فود مامه مامه مامه مامه مامه مامه مامه مامه

مومین و ایستای مامه مامه مامه مامه مامه مامه مامه مامه

insitut kuide de paris

اساسی کتابی شاعر محمد علی صد دہائی

و لکھنؤی لہ پیرہ و ہور یہ کافی کہ بہ دستخطی

نہوی نویسی ہوتی بو عبد الرحمن یوسف
کہ راواں لی لکھنؤ بو نوی بنوی و

لہ ۱۹۹۲/۴/۲ دایہ تی ۶۲

محمد علی صد والیدی ۱۹۱۹ بو

institut kurde de paris

ایستاد شاری سیرانی بیرون نه هم صوم سوزید که ده لری
ده هات که نماز پایت ختمی لری درست بکشی

مناخه دانه دهی شاری سیرانی له ساله ۱۷۸۴ دا

تا انجا قیامی ته پیر پیر کرامه ~~له~~ له شار درست کردنا

د نیادیده یی پاشا کوردستان وه فویش له نه هتد کیشاند
وه بناکردن شاری هتدی فویش گرت پیر گو فامم له م زه و پیر

په پیتیه دا به م هیشنه له دهی سیرانییدا هر له سه رحتهای
درست بود نیایا که لریک شینه بیک هات ، شار له سه بنا نخری
شارستان درست آرا به هیه سیرانی له شاری تازده تیشکه رتور

بجیت ، ده هوندی نماز سه دهی سیرانی هتد هتدی منیدا

بکار هینرا تا تمام سال نهی دوا یی ~~نماز~~ نمازخانه تا خورا پیر

که له و تیر زهوی دا به هم صوم خالی که ره کرا ده رویش

له شیوه یی کرا بود که ختار پایت هتد که وره سه رویش هتد

تا تمام ساخونه هر ره به شنه پیر و نه بیان هم بده بزار تیراب

هر له سه ره تاره پیر تری نماز ~~نماز~~ تا پیتیه تن پیر هتد

شاره که دانرا

چونکه پیتم سازی بیک کتبه شماره کرده دامه زرا، له

پیتم سازی باندن ده رچوون کوما مهره ساعی را به رین

پیتم سازی ~~مهره~~ مهره ساندنی نامور دو پاوانه یا پودن

ده کت ساچوونان درست کردن، چینی سنی درستن و

چونکه سنی، قوتانچا زده، ده باغ فانه ر چه هوا غم سازی

کارگه می برده فان لم زده و به به پیتمه دا به زده و متذو و نه کی

نماوه پر سدری ده ر هینا به زده و رودنا لکی بیک که ایستا

به زده و امه و به ش زده و کور دستانی گر قو نه ده

یاراست تر نماوه به که نه و و به زمانه ده بودیم

نماوه بیانی نماوانه که به ستر و ایستیا که کوردی

به دوتین

قوتانچا نه س مصری بابان که ه ندری له شیوه و نوسانی

نه ده ب به قوتانچا نه س نالی دادنه نین

ده ه ندریکه س لک پاس دا به نادی ساله و کوردی

پناه ده قوتان ده کون

نام عشا پیراندر له ده و ده یهتر مسیانیوه پاپان

همه ده نه نه زکیکی باز یانو هه مچ خانه ده

جانا که له پیتا کوه پهرس بوردن له پاشا خانه نشیستی بوردن

هه راهی له هه راهانه ده تا شاره زور

شار پازینه

پنده رس هه شیرینی پنده رس هه پیراه دهلی

insititut kurde de paris

۳۳

حالتوں میں کہ گہرے کر سے در مقام بود کہ نزدیک قدر اچھا
نہ ڈر دلم پیوی خوشبو نہ نزدیک باہنی بیخ لطیف و بہرہ دہی

گردی سے یوان

پیشی ایوانان کہ قدر اچھا - مایری کہوشینی شرفین
تو بین مٹی باز ہفتین و کہ لڑ مایری خوشحالی نہ کرد
وین گردی سے یوانا چونکہ تاوسا خانہ لہن شاخہ کاران
شذیک نہ بود بود لہہ لہہ ہارا کہ لہہ باہرا ہوانو
کاسناوس وہ کوہ گوانجمن صدر کارینہ باہرہ رہی جو مراد
وہ لہہ عدو قدر اچھا - مایری کہ گہرے کر سے گہرے شتی خودی ہر بود
وہ کوہ لہہ اٹیم کارینہ باہر خودی ہر بود لہہ عدو
دشتر مایری کہ لہہ نازادانہا بیستایم کاہد کا کہ کوہ
یہو تیر تیر تیر تیر تیر وہ لہہ ہیکاد اچھاری لہہ رت بود
لہہ لہہ شنیوہ رتوہ تانیوہ شہہ بود اٹشتر ہر
تاز دیمہ ناندی لہہ کہ وہ ہوا گہرے کر سے تیر تیر ہر ہر
موصم چار و استاد با قلم کر لادو کا ہدہ لہہ یارہ
سولہ ہر (خبر لہہ) ہر بود فلک دہوہ لہہ تیر تیر تیر
ہر اسد کورس چار لہہ لہہ لہہ گہرے کر سے گہرے

هم زمانه داشتند و چنانچه من مدتی را در این دانشگاه گذران

مهم شتیار مرد شش بود

سلبش کرده شده بلا و زبرد همه در بانه و اتومبیلی هیستنا
له ناوا مذکور ، که در تمام به هارده در صیران در استا
پیدا کرد هم صده نفر از شاره نیوه در و در کاف که استا

هم مدرس خانم گرتو به تیره و ، که گرتو بیوه خانم
و تا به شاگردان هاتوه ، هر چه در می شد نیات که را
به نوزاد من سیران نفاقت ، هم در شاره هوانا تا به در تمام

سیران نفاقت هوانا در خوارد چه به ایوانان
چه به هم سینه چوار سده هوانا ، هر چه هاد نیسی بزا پیایه در
لاوران که گرتو ها ، که گرتو سارا از به در سیران نیوه
سیران نفاقت هوانا

و به سیران نفاقت هوانا در سیران نیوه که تا در هوانا در بود
و به کوو کارینه ها چو به لا سیران نفاقت هوانا در سیران نیوه

که اینها سیران نفاقت هوانا در سیران نیوه که تا در هوانا در بود
همه در کارینه ها چو به لا سیران نفاقت هوانا در سیران نیوه
پیره هوانا در سیران نیوه که تا در هوانا در بود
گرتو سیران نفاقت هوانا در سیران نیوه که تا در هوانا در بود

کافی با - به سرگردانگی و شکیستی که در این راه بودی
 هله بجه مه سیرانگایه که در شان بود و عاقل نه خونه شه
 باداری مه ریان می نه کرد مانا و شاره که به - هاتوه هینه
 می به ریدار که نه ده که دست ایستایی می نه تریش مه زیان
 به تاحه قدرسانی عاقل و ناره ده

پیرکامیک که سیرانگایه که خورده مه خستیه - هاتایه که
 خورده تیره هورس هورس به سر راه لداوت لادوسی
 به بیافوس باداری ده هوار شه جوان به هار هه شان
 تا هورده سوس تا اجاره سیرایه سه ماهه رو هله رینه
 ده هلاک و زانایه که م کوالی سیرایه شه هه جوان باره ده چون
 ایستایی که تا تریش که ره کرد ارود عاقل هرگز و تکیه تیا به
 به تاحه که در کرده که ده نام سراه

خورده سیرایه که دیانا هه هورس تا می هه هه خورده سیرایه
 تا روانی له هم رلاوه ده سته کیچان خورده ماهه که هه نارو لادواد
 ایستایه که تا تریش که ره کرد (سیرانگایه)

به سیرانگایه که دیانا هه هورس که ایستایه هورس سیرایه
 که سیرایه که نه نشست عاقل سیرایه که خورده لادواد تا می
 با ایستایه که دیانا هه هورس که ایستایه که خورده لادواد

که گویا هیئت بزرگی و بیسی از اقربان چون دو مقامی در گذارند
نماز آن هزار و نه مرتبه است

در این مقام (توری مد لیک) که در فوار گزیده شده به

که نشسته بر روی هم و در آن ها در میان منجی گره در میان
در حدود هفتصدی گره بوده که در آن توری مد لیک

که در آن کوردستان بود ایضا هندی خاصه و شاهزاده

گره که توری مد لیک در بین کراب که در آن توری مد لیک

به بین کراب به خصوص در آنجا که در آن توری مد لیک

هزاره در آن که در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک

در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک

به نادره و به

در این مقام (توری مد لیک) و در آن توری مد لیک (شیخه باس)

که در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک

در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک

در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک

در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک

در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک در آن توری مد لیک

ایستادگر و کریم بود که کانیان به نامش شیخ با سه صد شاگردان
ده شتافه قی کان که نه به رین صدر همه برابر گردیدند و با خود

گردیدند بیخ حارنا نه پانزده که ی بود و بیاید اجار از هر
نه قی کاوند هر که در کان له در تیار بی جعفرین بیان کرده
هم بود بیاید دینداره کان له ده و بیاید داده نشستی
دیسان نالر له بیاید که ی که بو کوردی نار دوه با سه تا کا

توخوا فرزا پرده کن قی کان ایستادگر
صحره مثالی با بوند که در سحر ندر

نام سه یانکایدی شار تری بیاید هم لجنیدن بیرون به خان
چکه له ماندر تجاره کانس سلیان ناداندر دوه له صد

بودن ده یه بایان نادا به شانیان بیاید نه درتن

(ی با به شافل) ه بود سائیر سه یانکیان را کرده له ده شتافه

له ه کان کاتاده کو کو نگره یه کی بانر کانی بو

ه رسایه له شونیدر بود به شتافه ه له ده شتافه

که ده کی هده بات بود

نادان که من نریکیه ی ۱۰ سانی بود نفوس سلیان

۲۰ ه زار که سه بود

دو ساله‌ی بیسی، دینا ننگار سیه که سی صدمام 71

صهیران دودکانو قه سقو لیه، کوه ته لوه کمانو سارو

تایین، قه دا هوزا هم دتار او بیاروه قه دینه

ته زردو قه لاهوالانو صدر سیرو پنجه سیر و هوار باهو

پلکیانو، ته دیکه ریلو و بیاروه و عماد سیردو زه و قه

سه، چاده سی زور نا هم دتار او دهر به زور کاخو

بیره مه گرون و رگیس رانیو و ایانو نازه سینو

بیتوانه و گه لوتونین زور و گه له سیرا ننگار کمان صهیرا فطار

شاره کمان کوردستان عراق و کمانه کمانه کمانه است

تاده سی تاییش باسه له هر سه یان ننگار کوه پودنده هه بوانه

به درزی ایو رنجاکانی هم رفعتک بود بو دا کجوتو و چانو

سه سیر سیه یان که ران

له کاتې مه رده صيخ صوډر نه صرود و له تېرېدو پور دمانا

پور دمانا انگيزه لک په فو پاراستي له شاره وده را بيان

په کرده دهر وده له فو اخیستار، له بن دار و درختا

و په پنا شاها فو بيان و شاره وده

مه رده بيک هر له رده د من په پنا وده ما فو

نارا نا پور تاريخ انا هات له و شير وده هتانه دا

هتيز انز کامل پوريزه فو بيان را پست هر رده کاره کاتيز

و ده سيان نا گرت پور هر رده و له گوريس نشتن کيان

و ده کورانيته له لايه کوه کوه کوه کوه ل پور گور رانيو

پور پوريزان د هر لپه کوه که چاره هتي ده ستيان را گرت

په هر لپه کوه پوره شبه دت کيو کورس له کيو کيو چو تکه چاران

که تر مه رده پست چون

قام به زم زواري چيني هر شاره و جام ناره ندره تا بيان کيد

و ده وده له فو کاتيزي هر په نا چارس و چو د نده وده وده

هر نديکيان ها و به مشري کور و به بيان تا کرد و ده هتيدن

تا چون ، به لام نواندر ها فو سا مانه کار فو بيان به پست تر بود

توسه ها فو رو خانو نبيان پور بيان يه نه هيتي پاره

